

LÁ THƯ MỤC VỤ

Trong cuộc sống chúng ta thường dễ bị phân vân giữa những thứ muốn làm hay không muốn làm, muốn đi hay không muốn đi, muốn yêu hay không muốn yêu, muốn tin hay không muốn tin... Những điều này làm cho chúng ta lưỡng lự, không dứt khoát, hay có những yếu tố nào xen vào làm cho ta cảm thấy không được an toàn, không được chắc chắn, không được bình an để rồi ta có thể làm một quyết định sáng suốt. Hầu như mọi thứ trên đời này thiếu sự bảo đảm, thiếu sự trung thực, thiếu tín nhiệm giữa con người và con người. Về khía cạnh đức tin và tận trong sâu thẳm, con người không đủ niềm tin vào Thiên Chúa, nên mọi sự con người dễ than trách, phàn nàn, thậm chí còn quay lưng lại đối với Thiên Chúa.

Chẳng ngạc nhiên nếu đức tin của chúng ta cũng bị lung lay, chơi vơi và đong đưa khi mỗi lần chúng ta gặp khủng hoảng, bế tắc trong nhiều vấn đề, không gặp may mắn trong công ăn việc làm, hay thiếu niềm tin và nghi ngờ mỗi khi chúng ta cầu nguyện, hoặc chán nản, bỏ cuộc khi có sự không vừa ý...,v.v.... Lắm lúc chúng ta lại nghi ngờ chẳng thấy Chúa đâu, chỉ nhìn thấy một sự thinh lặng sâu thẳm triền miên đáng sợ. Chúa thường nói ai tin vào Lời của Chúa sẽ có sự sống, có lối thoát, Lời của Chúa chính là đèn soi cho ta bước trong tối tăm, và có khả năng giải quyết mọi vấn đề trong phạm vi con người, xa hơn nữa là trong phạm vi xã hội và thế giới.

Sự khẳng định của Chúa chính là sự bảo đảm mà chúng ta phải hết lòng cậy trông, vì Chúa nói *"nếu anh em có lòng tin thì anh em có bảo núi này dời sang bên kia, thì nó cũng nghe lời anh em"*. Điều này có nghĩa là niềm tin của chúng ta phải trọn vẹn, không chút nghi ngờ, cũng không muốn có được theo như ý ta, nhưng phải phó thác theo sự quan phòng của Thiên Chúa.

Đôi khi Chúa không nói trực tiếp với ta, nhưng Ngài dùng rất nhiều cách để truyền thông điệp đến với ta qua nhiều hình thức khác nhau. Nhưng đôi khi chúng ta không nhận ra, tâm hồn chúng ta cảm thấy mất phương hướng, không rõ mình đi đâu, đang làm gì? thậm chí còn trách Chúa tại sao để cho mình đi vào con đường bế tắc, không lối thoát, và mất bình an.

Hôm nay, Chúa Giêsu đặt ra cho các môn đệ một chọn lựa. Chọn gắn bó với Chúa hay chạy theo thói đời của thế gian *"hạnh phúc thì xum vầy, gian nan thì bỏ chạy"*. Chúa đòi các môn đệ không lấp lửng, lập lờ *"làm tôi hai chủ"*, mà phải tỏ rõ lập trường. Bỏ đi hay ở lại. Chọn sự sống đời đời hay sự sống chóng qua đời này.

Các môn đệ đã gắn bó với Chúa bao lâu nay, nhưng liệu rằng bằng đó thời gian có đủ để niềm tin các ông trưởng thành và có thể nhận ra Thầy là Chúa, là Đấng ban sự sống hay chưa? Trước câu hỏi: *"Cả anh em, anh em cũng muốn bỏ Thầy đi sao?"* Nhiều môn đệ đã bỏ đi. Và chắc chắn ngay trong nhóm 12 vẫn còn có kẻ muốn bỏ đi. Số còn lại do dự, im lặng, chỉ có một mình Phêrô đã mạnh dạn thưa lên rằng: *"bỏ Thầy chúng con biết theo ai? Vì chỉ có Thầy mới có lời ban lại sự sống đời đời"*. Thánh Phêrô đã ở lại với Thầy, vì ông tin vào Thầy mình là Đấng Thánh của Thiên Chúa. Ông ở lại với Thầy vì chỉ có Thầy mới mang lại sự sống đời đời.

Với lời tuyên bố ấy, chúng ta có thể nghĩ tới Bí Tích Thánh Thể, chúng ta đã cử hành trong suốt cả cuộc đời người công giáo, mà chẳng có lấy một chút băn khoăn hay do dự. Chúng ta cũng đã từng đón nhận Mình và Máu Thánh Ngài một cách quen thuộc theo nghi lễ, nhưng chúng ta đã quên chính Con Thiên Chúa đã dùng Máu Thịt Ngài để nuôi dưỡng linh hồn chúng ta.

Do đó, phải làm thế nào để cuộc sống của chúng ta trở thành Thánh Lễ? và tinh thần Thánh Lễ phải thấm sâu vào cuộc sống của chúng ta? Có nghĩa là chúng ta phải biến đổi đời sống chúng ta thành một Thánh Lễ nối dài, bằng cách thực thi tinh thần yêu thương và hợp nhất, giúp đỡ những người chung quanh, như bài hát kết lễ mà chúng ta thường hay hát: *"Ta về thôi khi thánh lễ đã hết, nhưng đời ta là thánh lễ nối dài, đem tình thương Thiên Chúa đến mọi nơi, ta sống sao để làm chứng nhân."*

Ước mong sao mỗi người chúng ta biết góp nhặt những hy sinh rải rắc trong đời thường, để làm nên tấm bánh và chén rượu, như những của lễ dâng lên Chúa. Và cũng ước mong mỗi người chúng ta biết mình càng yếu đuối, lỗi lầm bao nhiêu, ta càng vững tin vào Chúa bấy nhiêu. Nếu lỡ có lần nào vấp ngã, ta hãy nhanh chóng đứng lên và chạy về phía Chúa. Bí Tích Giải Tội là cách tốt nhất để ta lấy lại bình an, lấy lại lòng trung thành cùng Chúa mà chính mình đã đánh mất.